

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 6P/21/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614208679
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bellová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2614208679.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica samosudkyňou JUDr. Monikou Bellovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. Y., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: N. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. D., E. H. XXXX/XX, štátne občianstvo SR, právne zastúpená: JUDr. Andrej Gara, advokát so sídlom Bratislava, Prievozska 2/B a D. Y., nar. X.X.XXXX, bytom L., D. X. XXXX/XX, štátne občianstvo SR, zastúpený: E. M. Ž., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., O. XX, o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu takto

rozhodol:

Súd návrh matky na zákaz styku otca s maloletou T.Š. Y. z a m i e t a.

Súd u k l a d á maloletej T. Y. a jej rodičom povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na oddelení sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, referát poradensko-psychologických služieb Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senica a to v trvaní v troch kalendárnych mesiacov od právoplatnosti rozsudku, v minimálnom počte sedem sedení, pričom maloleť T. a jej rodičia sú povinní dodržiavať vypracovaný plán psychologickej poradne.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 7.10.2014 bol tunajšiemu súdu doručený návrh matky, ktorým sa domáhala, aby súd zveril maloletú T. Y., nar. X.X.XXXX do jej osobnej starostlivosti, zakázal styk otca s maloletou a zároveň uložil obom rodičom povinnosť navštevovať psychologickú poradňu. Svoj návrh odôvodnila správaním otca maloletej, ktoré spôsobilo poškodenie a narušenie vzťahu s maloletou. Poukázala na jeho agresívne správanie a robenie schválností, o ktorých doložila aj viaceré listinné dôkazy, ako správy kolízneho opatrovníka, psychologické správy, záznamy z privolaných hliadok polície, správu Obce Y. D. o povesti či správu Materskej školy Y. D.. Uviedla, že nariadený proces odovzdávania maloletej sa trvalo nesie v znamení jej strachu z opakovane zažitého násillia zo strany otca, ktorý sa u maloletej prejavuje plačom a odmietaním stretnutia s otcom.

Uznesením č. k. 6P/21/2014-50 zo dňa 10.10.2014 súd otcovi zakázal styk s maloletou T. až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, Krajský súd v Trnave však uznesením č. k. 24CoP/103/2014-126 zo dňa 17.12.2014 uvedené uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Uznesením č. k. 6P/21/2014-159 zo dňa 8.4.2015 súd zastavil konanie v časti zverenia maloletej T., nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, ich písomnými vyjadreniami a podaniami, správami kolízneho opatrovníka zo dňa 10.3.2015 a zo dňa 20.1.2016, správou kolízneho opatrovníka z

odborného poradenstva zo dňa 5.9.2014, znaleckým posudkom č. 39/2015 zo dňa 27.10.2015, psychologickými a lekáorskými správami o zdravotnom stave maloletej, výpisom zo zdravotnej dokumentácie maloletej, správou o poradenskej činnosti Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie, rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P/102/2011-292 zo dňa 8.4.2013, spisom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/78/2015, záznamami o priebehu stretnutí maloletej s otcom, uzneseniami Okresného riaditeľstva PZ v Senici zo dňa 29.5.2014 a zo dňa 21.8.2014 a zistil tento skutkový stav veci:

Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 9P/102/2011-292 bol zamietnutý návrh otca na zverenie maloletej T. do jeho osobnej starostlivosti, ako aj návrh na určenie výživného na maloletú, pričom bol upravený styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý právny týždeň v sobotu od 9.30 hod. do 17.00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 9.30 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti matky a počas vianočných sviatkov v každý párnny rok 24.12. od 9.30 hod. do 17.00 hod. a v každý nepárny rok 25.12. od 9.30 hod. do 17.00 hod., čím bol v časti úpravy styku otca s maloletou zmenený rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 1C/5/2011-52 zo dňa 7.4.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 41Co/17/2011-121 zo dňa 5.3.2012.

Výsluchom matky maloletej súd zistil, že na stretnutia s otcom maloletej vždy riadne pripraví, táto však o stretnutie nemá záujem, hoci jej v nich matka nebráni. Zopakovala, že maloleť sa otca bojí. Popísala priebeh stretnutí, pričom poukázala na správanie otca, ktorý si celý priebeh nahráva na kameru, odmieta však ísť za bránku do dvora, pričom stretnutie asi po 5 až 10 minútach ukončí. Maloleť sa počas tohto stretnutia schováva za matkou alebo za autom, pričom hrozí päšťou na otca a nechce za ním ísť. Odmieta, že by sa jej rodina zúčastňovala na stretnutiach. Na záver dodala, že podľa nej nemá otec skutočný záujem o stretnutia s maloletou, o čom svedčí jeho konanie, keď namiesto toho, aby sa sústredil na stretnutie, drží v jednej ruke kameru. O zastieranom záujme otca svedčí aj skutočnosť, že otec nevyužíje celý čas na stretnutie v zmysle rozhodnutia súdu, ale po pár minútach odchádza preč.

Otec vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že s návrhom na zákaz styku nesúhlasí. Poukázal na agresivitu a nenávisť, ktorú voči nemu v maloletej vyvoláva matka spolu s jej rodinou. Potvrdil, že stretnutia s maloletou prakticky neprebiehajú, pričom jeho snahy o stretnutie boli neúspešné podľa neho najmä z dôvodu, že maloleť je matkou zmanipulovaná. Zároveň uviedol, že pani učiteľky z materskej školy mu povedali, aby za maloletou nechodil do škôlky, pretože si to jej matka nepraje. S návrhom na absolvovanie sociálneho poradenstva súhlasil, podoťkol však, že podobné terapie prebehli však už aj v minulosti, ale neboli úspešné.

Správami kolízneho opatrovníka mal súd preukázané, že vzhľadom na veľkú konfliktnosť rodičov a z toho vyplývajúce predčasné ukončenie predchádzajúceho poradenského procesu sa prognóza ďalšieho poradenstva nejaví ako priaznivá. Kolízny opatrovník však na pojednávaní vyjadril ochotu zrealizovať výchovné psychologické poradenstvo. Vo vzťahu k navrhovanému zákazu styku sa pridrižoval záverov znaleckého posudku.

Zo správy kolízneho opatrovníka z odborného poradenstva zo dňa 5.9.2014 vyplýva, že rodičom maloletej T. bolo ponúknuté poradenstvo na Referáte poradensko - psychologických služieb, s čím matka súhlasila, otec však vyjadril pochybnosti o ochote matky zúčastniť sa tohto procesu. Z dôvodu nemožnosti akejkoľvek vzájomnej konštruktívnej komunikácie medzi rodičmi sa nedohodli na spoločnom riešení problému, preto kolízny opatrovník v poradenstve nepokračoval.

Z viacerých psychologických správ vypracovaných detskými psychológmi, ako aj z lekáorských správ o zdravotnom stave maloletej T. vyplýva, že maloleť prežíva napätie a emočný zmätok, ktorý vyplýva z konfliktných situácií, ktoré vznikajú medzi rodičmi.

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Senici č. k. ČVS: ORP-147/VYS-SE-2014 zo dňa 29.5.2014 bolo začaté trestné stíhanie matky maloleťo dieťaťa pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/78/2015 vyplýva, že matka maloleťo dieťaťa je stíhaná pre horeuvedený trestný čin, doteraz však nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté.

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ v Senici zo dňa 20.8.2015 mal súd preukázané, že v období od mesiaca február 2012 do mesiaca august 2015 evidujú celkom 132 podaní rodičov maloletej, ktoré opakované podávali rodičia vo veci stretávania sa otca s maloletou.

Zo znaleckého posudku znalca Mgr. D. Y. č. 39/2015 zo dňa 27.10.2015 mal súd preukázané, že v záujme maloletej je nezakázať jej styk s otcom, ako aj podrobenie sa rodinnej psychoterapie.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

d/ uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

Súd zo zisteného skutkového stavu veci a z vykonaného dokazovania vyvodil ten záver, že návrh matky bol podaný dôvodne len v časti uloženia povinnosti rodičom zúčastniť sa psychologického poradenstva, pričom v časti zákazu styku bol podaný nedôvodne. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že vzhľadom na vážne narušený vzťah rodičov styk otca s maloletou neprebíha v zmysle rozsudku tunajšieho súdu č. k. 9P/102/2011-292 zo dňa 8.4.2013. Účastníci konania vo svojich výpovediach a početných vyjadreniach poukázali na mnohé skutočnosti, ktoré mali odôvodniť ich požiadavky, pričom doložili aj viaceré listinné dôkazy preukazujúce ich tvrdenia. Po ich preštudovaní a posúdení však súd konštatuje, že obsahujú mnohé protichodné tvrdenia, ktoré si každý z rodičov maloletej interpretuje rôznym, pre seba vyhovujúcim spôsobom. Aj napriek viacerým snahám o zmierlivé riešenie narušeného vzťahu rodičov a z toho vyplývajúceho negatívneho vzťahu maloletej k otcovi sa či už zo strany kolízneho opatrovníka alebo viacerých detských psychológov nepodarilo dosiahnuť konštruktívny výsledok, ktorý by bol v záujme maloletej. Z viacerých záznamov o priebehu stretnutí predložených obidvomi rodičmi mal súd preukázané, že stretnutia sú napäté, často sprevádzané nadávkami a vzájomným osočovaním obidvoch rodičov. Vzhľadom na rozpornosť a silnú emocionálnu napätosť výpovedí a vyjadrení rodičov maloletej, ako aj zo správ pojednávajúcich o psychickom stave maloletej, ktorá trpí vzájomným konfliktom jej rodičov, súd pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku znalca Mgr. D. Y. č. 39/2015 zo dňa 27.10.2015, s ktorého závermi sa v plnej miere stotožnil. Zo znaleckého posudku totiž vyplýva, že zákaz styku s otcom by nebol v záujme maloletej. Znaleckým skúmaním bolo totiž zistené, že maloletá má k matke vytvorenú bezpečnú a pozitívnu vzťahovú väzbu (čo vyplýva aj z ostatných listinných dôkazov, ako sú psychologické a lekárske správy, správa z materskej školy alebo správa obce o povesti matky), citovú väzbu k otcovi má však vážne narušenú, a to v dôsledku intenzívneho dlhodobého pretrvávajúceho disharmonického vzťahu medzi rodičmi, ktorí konfliktogénnu partnerskú problematiku nedokážu efektívne selektovať od rodičovskej starostlivosti a sprostredkovať tak možnosť maloletej rozvíjať plnohodnotný vzťah s obidvoma rodičmi. Z uvedeného dôvodu je teda potrebné reparovať vzťah maloletej s otcom len prostredníctvom rodinnej psychoterapie, a to len za aktívnej spolupráce obidvoch rodičov, ktorí by mali prejavíť ochotu zmeniť svoj neefektívny štýl komunikácie a prístup k maloletej, ako aj k druhému rodičovi. Je totiž v záujme maloletej z hľadiska jej zdravého psychosexuálneho a celkového osobnostného vývinu, aby bol obnovený vzájomný vzťah maloletej k otcovi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh matky na zákaz styku otca s maloletou zamietol, nakoľko maloletá má právo na styk s obidvoma rodičmi a zároveň uložil rodičom maloletej povinnosť podrobiť sa psychologickému

poradenstvu. Okrem znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní aktívny prístup rodičov a psychologickú terapiu odporučili viacerí detskí psychológovia a inštitúcie, ako napríklad Výskumný ústav detskej psychológie a patopsychológie. Matka ho navrhla vykonať prostredníctvom organizácie UNICEF alebo neštátneho zdravotníckeho zariadenia Tera Viva. Vzhľadom na skutočnosť, že UNICEF momentálne nemá voľné kapacity na prijatie novej rodiny do ich starostlivosti a so zdravotníckym zariadením Tera Viva sa súdu nepodarilo skontaktovať, súd so súhlasom kolízneho opatrovníka rozhodol o povinnosti vykonať psychologické poradenstvo na oddelení sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, referát poradensko-psychologických služieb Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senica, a to v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku, ktorý je podľa názoru súdu v záujme maloletej.

Súd nevykonával dôkaz oboznámením sa so spisom Obvodného oddelenia PZ v Šaštíne - Strážach, ktorého predmetom bolo vyhrážanie sa otca matke a jej rodinným príslušníkom, ako ani trestným stíhaním matky maloletej vzhľadom na to, že konfliktný vzťah rodičov maloletej mal súd v konaní jednoznačne preukázaný z ostatných vykonaných dôkazov, ako aj z dôvodu, že uvedené skutočnosti neboli predmetom tohto konania.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. z toho dôvodu, že konanie mohlo začať i bez návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, v ôsmich vyhotoveniach.

V odvolaní sa okrem všeobecných náležitostí(§ 42 ods.3 O.s.p) musí uviesť proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy , ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí , návrh na súdny výkon rozhodnutia.